

FARKAS ISTVÁN

EKKOR KÖVEKET RAGADTAK...

„Mózes azt parancsolta nekünk a törvényben,
 hogy kövezzük meg az ilyeneket. Hát te mit mondasz?”

Jn 8,5

Az emberi erőszak az eredendő bűn – mondta Szepes Mária a Hegyi Bélával készült interjúban. Megdöbbenett majd elgondolkoztatott ez a kijelentés. Pedig milyen egyszerű és mennyire igaz, ha őszinte tudok lenni magamhoz. Másoknál ez mindig nyilvánvaló. De az, hogy ez az erőszak ott van még a legemberibbnek hitt dolgaim kellős közepén is akkor érttettem meg, amikor egy kedves barátom azt mondta: a válaszok kövek, amikkel a másikat, a kérdezőt megkövezzük. Persze ezt nem a törtek szorzásának problematikájára mondta és nem is a krumplisztésza fűszerezésének kérdésére. Az alapvető, a belső, a lényegünkre vonatkozó kérdésekre adott válaszainkra mondta.

Mi a baj a válaszokkal? A látás hiánya. Az együtt-látás hiánya. A látás nélküli ítélet: ez a jó és ez a rossz. ”Mindenki tudja, hiszen bele van írva mindenki bölcsőjébe.” És így neveltek fel, és így neveljük fel a gyerekeinket. Mond meg hogyan van ez meg az! Gyere, megmondom! És ha fiatal, elhiszi. Ha idős, csak mosolyog a válaszon és fel sem teszi a kérdést. Hogy lehet elviselni azt, ha valaki látja ezt a borzalmat, ami az élet? - kérdezte egy kedves fiatal barátom. Hálát kell adni érte, hogy látod. Meg kell köszönni a látást. Ez a valóság – egyik oldala. Ezt látni már a mennyek országába vezető út első lépcsője. Elviselni? Hát, az nehéz. De ez a látás, ha sikerül újból és újból felújítani, elkezd átalakítani belülről. Majd megindít. Az egyiket adakozó kézzel a nélkülözők felé, a másikat nyitott szívvel a szenvedők felé, a harmadikat tiszta fejjel a törvénykezők felé. És a negyediket mindazok felé, akik szenvednek ettől az első megpillantástól. Nem az erkölcsi törvények miatt, hanem a ráébredés fájdalma miatt. Ez az élet? Igen. Ez az élet egyik oldala. Itt még az Isten is szenved – szenvedett. Ez egy ilyen hely. Nem a Paradicsom. Persze sok olcsó vigaszt, érzéstelenítőt kapni az árusoknál. Kell?

A válasz kő. Kiveri a szemet, még mielőtt láthatna. Az én válasza egy másik ének. Vak vezet világtalant. És

mégis, a hazug, az én válaszai ébreszthetik az igazságra – ha szerencsés. Ha újra és újra kérdez, ha újra és újra elhisz. Ha mindent elhisz, egyszer csak rájön a vakságára és elkezd a saját szemével nézni. Mint a könyvek esetén. A Könyv az csak egy könyv. Miért nem az összes könyv igazsága? És akkor mind becsukódik, és kinyílik a szem. És ott a Válasz. A borzalom egyik oldalról. És a szentség a másiktól. A létezés borzalma és szentsége.

Itt, ebben a borzalomban létezem. Vagyok. Élek. Minden pillanatban éltetek. Es gibt – mondja a német: Az adja – vagyok. És figyelem vagyok: látok. Már emlékszem azokra a finomságokra, amiket elfelejtettem a sötétségben. Rajtam a palást. Eszem, együtt azokkal, akik látni szeretnek és azt, ami táplál, amit szeretek. Aztán megint elsötétül minden, mert nyitott szemmel nem látok mást, mint amit mindenki lát. De az íz megmarad. Éhezem és szomjúhozom, mert már emlékszem. És újra látok, figyelek. És újra vak vagyok és szenvedek tőle. De lassan megérzek egy tengelyt, ami csak akkor érzékelhető, ha látok. Ott van különben is, de nincs hozzá érzékszervem. A fejem már tudja, de az semmit sem ér. Nem indít meg, mert nincs ereje. Meg kell nyerni azt a részt is, ami erővel rendelkezik. Ha a fej lát, hall, emlékszik, a szív megindít és viszi magával az együtt-működő testet. Ha együtt vannak. Ha együtt-működnek: Vagyok. Élet vagyok. Az adott élet vagyok. Ez az igazság. Ha...

Hogy vagy? – kérdezi egy ismerősöm. Várj csak egy pillanatra - válaszolom -, most éppen nem érzem hogy vagyok, de mindjárt elmúlik.

Zugló, 2011. március 10.

MIKLOVICZ LÁSZLÓ

HOMÍLIA...

ApCsel 4,8-12, 1Jn 3,1-2 Jn 10,11-18

Köszöntés...

Mottó: A jó pásztor nem terel, hanem vezet!

Jó Pásztor vasárnapján az egész világon a papi, lelkesi, szerzetesi hivatásokról emlékezünk meg. Imádkozunk, hogy a Jézusban hívő népnek mindig legyenek alkalmas vezetői. Persze az imádság nem azt jelenti, hogy megmagyarázzuk a jóistennek, hogy kevés papunk van és importáljon már valahonnan, hanem szeretettel és